

ת"פ 57426/06/20 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד ברלה בורובסקי-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 57426-06-20 מדינת ישראל נ' בורובסקי

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
מדינת ישראל-פמ"ד
ע"י ב"כ המתמחה יפעת קופל
נגד
ברלה בורובסקי-בעצמו
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד אירנה אינברג

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירה של **החזקת חומר תועבה** לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, החל מתחילת חודש דצמבר 2019 ועד ליום 03.02.2020, במועדים שאינם ידועים במדויק, התחבר הנאשם לרשת האינטרנט באמצעות תוכנת "אימיול" במכשיר הטלפון הסלולארי שלו, והוריד פרסומי תועבה הכוללים סרטונים ותמונות תועבה ובהם דמותם של קטינים (להלן: **"תכני התועבה הפדופילים"**).
בין תכני התועבה הפדופילים היו גם סרטוני קטינות וקטינים, בני 10 לערך שאינם מפותחים מינית, אשר בגירים מבצעים בהם מין אוראלי, ובגירים מבצעים יחסי מין עם קטינים וקטינות וקטינים מבצעים יחסי מין בינם לבין עצמם.
את מאות תכני התועבה הפדופילים, הוריד הנאשם למכשיר הטלפון שלו וצפה בחלקם. בחלק מהתכנים, בהם הופיעו נערות מפותחות מינית, הגיע הנאשם לגירוי מיני.
בהמשך לאמור, הנאשם מחק את תכני התועבה מהטלפון.
במעשיו אלה החזיק הנאשם חומר תועבה, וצרך פרסומי תועבה.
3. בהתאם להסכמת הצדדים, נתבקשה חוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות מינית בעניינו של הנאשם וכן הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. פרט לכך, לא הוצגו הסכמות לעונש.

4. בתסקיר שירות המבחן מיום **4.10.21** סקר את קורותיו של הנאשם. צוין כי הנאשם בן 44, אשר עלה ממקסיקו בגיל 39, גרוש אב לשניים ועובד בתחום המחשוב. כן נמסר, כי בשל הגירוש חווה הנאשם משבר, חש בדידות וריחוק שהוביל לפגיעה רגשית ולשינויים במצב רוחו. באשר למשפחת מוצאו, תיאר כי לאורך ילדותו אביו נהג באלימות פיזית לכפי האם והילדים. עוד הוסיף כי היחס עם אמו היה תקין, אך בילדותו חש כי קיימת העדפתה לאחיו הצעיר. לדבריו, כיום מקיים איתם קשרים טובים.

צוין כי לנאשם אין עבר פלילי.

ביחס לעבירה בתיק הנדון, מסר הנאשם כי בתקופה שקדמה לעבירות חווה הנאשם קשיים רגשיים, אשר כחלק מדרכי ההתמודדות, נהג להוריד קבצי מוסיקה שונים באמצעות תוכנת ה"אימיוול". לדבריו, חלק מהתוכן שירד היה בעל תוכן פורנוגרפי וצפייה בו סייעה לו להתמודד עם תחושות קשות שחווה. לדבריו, חלק מהקבצים כללו תכנים בהם מעורבים קטינים, אותם מחק. עוד שיתף, כי חש תחושת דחייה וסלידה מתכנים אלו וחשב על ההשלכות הרגשיות והנפשיות על הקטינים המעורבים, אולם כן צפה בתכנים בהם הופיעו בגירות.

הנאשם מסר, כי הוא מבין את חומרת מעשיו, ומכיר בכך שהתכנים סייעו לשמר את הפורנוגרפיה בילדים, הוא הביע חרטה וצער על מעשיו וביטא חשש נוכח ההליכים הפליליים.

הנאשם שיתף, כי לאחר ביצוע העבירה, חווה קשיים רגשיים ולכן פנה לפסיכיאטר בקהילה אשר הפנה אותו לטיפול פסיכולוגי. נמסר כי טיפול זה היטיב עמו.

בהערכת הסיכון לעבריינות, שירות המבחן שקל את הנתונים שפורטו לעיל. כן נלקח בחשבון, שבמהלך השנים האחרונות חווה קושי ליצור מערכות יחסים המאופיינות בעומק וקרבה ולפתח תחושת שייכות. עוד הובאה בחשבון עמדת הטשטוש ביחס לביצוע העבירות ועיוותי חשיבה בהתייחסותו להחזקת חומרים בהם הופיעו קטינים וכן ביטוי הקונפליקטואליים ביחס לצפייה בתכנים פורנוגרפיים. כן נלקח בחשבון, כי בעת שהנאשם חווה תחושות בדידות נוטה לצפייה מוגברת בתכנים אלו.

כגורמי סיכוי לשיקום, שירות המבחן התייחס ליציבות בתחומי חיים שונים, להיעדר עברו הפלילי, ולקשר בין הנאשם לילדיו. כן הובא בחשבון, כי הנאשם משולב באופן וולונטרי בטיפול פסיכולוגי מזה כשנה וביטא מוטיבציה להמשיך בטיפול. נשקלו הבעת הצער והחרטה על מעשיו, התובנה לגבי השלכות מעשיו וגילוי האמפתיה לקטינים המצולמים. בנוסף התרשמו מההליך הפלילי אשר היווה גורם מרתיע.

נוכח כל האמור, שירות המבחן סבר כי ביכולתו של הנאשם להימנע מהישנות התנהגות עוברת חוק. שירות המבחן המליץ על ענישה בעלת אפקט הרתעתי של מאסר מותנה, התחייבות כספית וצו מבחן להמשך שילוב הנאשם בטיפול פרטני.

5. הערכת מסוכנות מיום **14.6.21**, סוקרת בהרחבה אף היא את קורותיו של הנאשם. התרשמות של מערכת המסוכנות כי הנאשם נוטה להציג את רגשותיו באופן מוגזם, תיאטרלי ולא תמיד מותאם, כך שלא הצליח להביע רגשותיו באופן אותנטי במהלך הבדיקה. בהתייחס לעבירות נמסר, כי הוא מודה באופן קונקרטי בביצועו, אולם מתקשה לקחת אחריות על ביצועו, וכי אין לנאשם הבנה מעמיקה ביחס למניע לפנות לתכנים סוטים בתקופת

משבר בחייו.

בגורמים הסטאטיים, לא נמצאו גורמים סטאטיים מגבירי מסוכנות.

בגורמים הדינאמיים, הובאו גורמי הסיכון בהם הנאשם אשר לא השתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין וללא מוטיבציה או מודעות לצורך בטיפול או למעגל העבירה. כן צוין, כי הנאשם ללא רקע התמכרותי וללא פתולוגיה מינית מובהקת.

צוין, כי לנאשם גורמי חוסן, יציבות תעסוקתית, תמיכה משפחתית וחברתית. נמסר כי לנאשם יכולת ריסון עצמי.

בסיכום הדברים נקבע, כי המסוכנות המינית הנשקפת מן הנאשם הינה נמוכה.

טענות הצדדים לעונש

6. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב. בטיעוניה עמדה בהרחבה על הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשם. כן הפנתה להנחיות פרקליט המדינה מספר 2.22, לפיה קיים מאמץ בין-לאומי משותף למיגור התופעה של הפצת תכנים פדופילים, החזקתם וצריכתם וכי תכלית העבירה היא מיגור התופעה, הקטנת הדרישה לחומרים אלו ובכך תצומצם הפגיעה בקטינים המופעים בהם.

נטען, כי הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים הללו וכן פגע בחובה להגן על שלומם, גופם ופרטיותם של הקטינים המנוצלים לצורך ייצור סרטים פדופילים.

ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי חלקו היחסי של הנאשם מוחלט, ויכולתו להימנע מהמעשה הינה ברורה. הנאשם הבחין כי הפרסומים כללו פרסומי תועבה, ועל אף זאת המשיך במעשיו.

נטען, כי הנזק אשר נגרם מביצוע העבירה הינו רב, שכן הוא מעלה את הביקוש ליצירת פרסומים אלו, ובכך פוטנציאל הפגיעה גדול יותר. כן צוין כי בעבירת ההחזקה של חומר תועבה קיים פוטנציאל להפצה, ובעניינו מדובר בכמות גדולה של פרסומים כולל פורנוגרפיה פדופילית בוטה ביותר.

בהקשר זה הפנתה המאשימה לת"פ 23168-01-10 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר בראוסוב** ולעפ"ג **3754-09-20 מדינת ישראל נ' גברלינקו** (להלן: "גברלינקו").

ביחס לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה נטען, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו וכי הוא נעדר עבר פלילי. כן הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן והמלצותיו ולהערכת המסוכנות בעניינו אשר נמצאה נמוכה.

7. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, נטען כי פסיקת בתי המשפט מבטאת את ההשקפה כי יש להטיל עונשים משמעותיים על מי שמבצע עבירות החזקה של חומרים תועבה. כן הפנתה לפסיקה רלוונטית: ע"פ 490-08-11 **מדינת ישראל נ' גרוביץ**; ע"פ 2359/07 **אמיר נ' פרקליטות מחוז חיפה פלילי**; ת"פ 52399-09-16

עמוד 3

מדינת ישראל נ' כדוג'סטי; ת"פ 43540-09-17 מדינת ישראל נ' סעדון; ת"פ 429435-05-10 מדינת ישראל נ' יחזקאלי (מפורט במסמך הטיעונים לעונש אשר הוגש על ידי המאשימה לתיק).

8. המאשימה טענה, כי אין נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה עד כדי אימוץ ההמלצה העונשית של שירות המבחן וכי המלצה זו אינה הולמת את נסיבות התיק ואת כלל שיקולי הענישה.

עוד טענה המאשימה כי יש להביא בחשבון את שיקול הרתעת היחיד והרבים.

9. מכל האמור, המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל בתחתית המתחם הנע בין 4 חודשי מאסר ועד 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס משמעותי.

כן ביקשה המאשימה להורות על **חילוט** מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם בהתאם לסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969. שכן, לשיטתה מדובר בחפץ אשר נעשה בו שימוש לשם ביצוע העבירות והחילוט הנה נדבך משמעותי באכיפת העבירות דנן.

10. **ב"כ הנאשם** ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן ובתוך כך להמשיך את המסלול הטיפולי והשיקומי בו נמצא הנאשם בצד ענישה צופה פני עתיד. נטען, כי תסקיר שירות המבחן חיובי בכל הפרמטרים נטען, כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי ביצע את העבירות על רקע מצוקה נפשית. עוד הוסיפה כי הנאשם נרתם מיוזמתו להליך טיפול. עוד הפנתה לחוות הדעת של המרכז למסוכנות מינית לפיה המסוכנות הנשקפת הנאשם הוערכה כנמוכה.

נטען, כי גם הנסיבות האישיות של הנאשם תומכת בהמלצת שירות המבחן, הוא גרוש, בן 44 ואב מסור לשני ילדיו. כן ציינה כי הנאשם מועסק בתפקיד בכיר בחברת תוכנה, וצריפה מכתב המלצה ממעסיקו [נ/1].

נטען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה בחקירה.

נטען כי כתב האישום תוקן לקולא, במסגרת הסדר הטיעון, אשר מאמץ את גרסת הנאשם בחקירתו, והפנתה בהקשר זה לסעיף 4 בכתב האישום.

נטען כי בבחינת נסיבות ביצוע העבירה מדובר בנסיבות שאינן רף הגבוה מבחינת משך ההחזקה והיקפה, היקף הצפייה ואופייה והעובדה שהנאשם פעל למחוק אותם מיוזמתו.

נטען כי האינטרס הציבורי ייצא נשכר אם לנאשם תהיה אפשרות למצות את ההליך הטיפולי, להמשיך בחיי הפרודוקטיביים ולפרנס את ילדיו, נטען כי הטלת עונש מאסר גם בדרך של עבודות שירות עשויה לפגוע בכך ולא תהווה ענישה הולמת. ב"כ הנאשם, הגישה טבלת פסיקה ובמה מקרים דומים אשר הסתיימו ללא רכיב מאסר בפועל [נ/2].

11. **הנאשם** עצמו, מסר לבית המשפט כי הוא מצטער על מה שהיה, כי זו הייתה תקופה קצרה שהוא הרגיש לחוץ וכי הוא מתבייש במעשיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

12. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש **יחס הולם** בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. בבסיס האיסור על החזקת חומרי תועבה פדופילים עומדים מספר רציונליים, אשר החשוב בהם הוא השמירה על הקטינים אשר מנוצלים על ידי יוצרי החומר הפורנוגרפי ונפגעים על ידם. ללא ביקוש לחומר הפדופילי וצריכתו, אין קיום לתעשייה בזויה זו: המאבק הבין-לאומי בתופעה, בהמשך להיקפה, לקושי בחשיפתה ולקלות הביצוע - הן ביצירת החומר הפדופילי, הן בהפצתו והן בצריכתו - משקף את מידת הפגיעה בערכים מוגנים בסיסיים ואת החובה לקחת חלק במיגור התופעה. מחויבותה של מדינת ישראל בתחום זה נובעת גם מהצטרפותה לאמנה לזכויות הילד בשנת 1991, ובאה לידי ביטוי בהנחיית פרקליט המדינה 2.22 אליה הפנתה המאשימה.

14. עוד יצוין, כי בשל הנגישות הרבה לחומר פדופילי ברשת האינטרנט, שכיום גם קיים בכל מכשיר בנוסף להחזקה ונפישות התופעה עקב כך, תוקן החוק בשנת 2014 כך שנאסרה גם צריכת פרסומי תועבה, ולא רק החזקה בהם. ראו את דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 118) **(איסור על צריכת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין), התשע"ד-2014:**

"הצורך בתיקון המוצע נובע אפוא מהתפתחויות טכנולוגיות שייתרו את הצורך בהחזקה פיזית של פורנוגרפיית קטינים או בשמירת החומר האמור במחשב, לשם צריכתו. למעשה, עבירת ההחזקה הקיימת והעבירה המוצעת של צריכת פורנוגרפיית קטינים אף בלא החזקת החומר הפורנוגרפי (להלן - עבירת הצריכה) אינן שונות זו מזו מבחינה מהותית, והרציונליים שבבסיס עבירת ההחזקה מתקיימים גם ביחס לעבירת הצריכה... בכך ישפר החוק המוצע את ההגנה על ילדים מפני ניצול מיני והתעללות מינית במסגרת תעשיית פורנוגרפיית הקטינים-הגנה אשר עמדה כאמור בבסיס חקיקת עבירת ההחזקה בשעתו".

15. עוד לעניין זה, ראו את הסקירה המקיפה המופיעה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בפסק הדין בעניין **גברלינקו הנ"ל**, ואת דבריו לעניין הפגיעה בקטינים:

"...לטעמי הכרה בכך ששילוב קטינים בתעשיית הפורנוגרפיה כורך עמו ניצול וביזוי של אותם קטינים מצדיקה את איסור ההחזקה והצריכה של אותם חומרים, באשר החזקת אותם חומרים פורנוגרפיים ו/או צריכתם מנציחה את הביזוי של

אותם קטינים ומהדהדת את הפגיעה בפרטיותם. העובדה שהפרטיות של הקטינים נפגעה קשות בעת שהם תועדו בעירום או בעת שהם נדרשו לבצע מעשים מיניים ותיעוד זה הופץ ברחבי העולם באמצעות הרשת, אינה שוללת את ההכרה בכך שבכל פעם שמישהו מחזיק באותם חומרים ו/או צופה בהם במצב שכזה כבודם ממשיך להירמס ופרטיותם באופן מסוים ממשיכה להיפגע..."

16. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה במקרה זה (סעיף 40ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

בעניינו, במשך תקופה של כחודשיים, הנאשם הוריד למכשיר הנייד האישי שלו מאות סרטוני תועבה וצפה בחלקם ולאחר מכן מחק אותם ביוזמתו.

חומר התועבה הכיל תכנים מיניים, הכוללים גם ביצוע עבירות בגופם של קטינים שאינם מפותחים מינית, על ידי בגירים, בצד חומר תועבה של נערות מפותחות מינית.

המדובר בחומר תועבה שהוא ברף הבינוני-גבוה מבחינת חומרת תוכנו, ברף הבינוני מבחינת היקפו, וברף הבינוני-נמוך מבחינת נסיבות ומשך החזקתו.

הנאשם ביצע את המעשים באופן מודע ונשלט, הצפייה בתכנים היתה רצונית ומכוונת ובחלקה אף הביאה לגירוי מיני.

הנאשם לא המשיך בהחזקה לאורך זמן של חומר התועבה ולא הפיץ אותו או שיתף אותו בדרך אחרת.

מכל האמור עולה כי אשמו של הנאשם שלם, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה בינונית.

17. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, עיינתי בהרחבה בפסקי הדין אותם צירפו הצדדים. ניתן לראות כי מתחמי הענישה נקבעים בשים לב למספר פרמטרים ובהם: מידת האקטיביות של הנאשם ומידת מעורבותו ביצירת חומר התועבה, בחיפוש אחריו ובהפצתו; סוג חומר התועבה והיקפו; אופן האיסוף וההחזקה ומטרתם וכן התקופה בה החזיק בחומרים.

18. בנוסף לאסמכתאות המקיפות אליהן הפנו הצדדים, ראו גם אסמכתאות נוספות:

א. ברע"פ 7869/16 **רבנסרי נ' מדינת ישראל** (30.10.2016) נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של ניסיון מעשים מגונים, ניסין הטרדה מינית בגין פניותיו לסוכן משטרה שהציג את עצמו קטין, הציע לו להיפגש ולקיים מפגש מיני, ביקש ממנו לשלוח לו את תמונתו וכן שלח לו תמונה של איבר מנו. בנוסף, החזיק הנאשם במחשבו האישי כעשרים תמונות תועבה של קטינות בעירום חלקי ומלא, כאשר חלקן אף מתועדות באקטים מיניים עם בגירים. אושר עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים, לאחר שנמצא לא כשיר לבצע עבודות שירות בשל מסוכנותו המינית.

ב. עפ"ג 42483-01-16 **פילוסוף נ' מדינת ישראל** (12.7.16): המערער הורשע על יסוד הודאתו בהחזקת פרסום תועבה בו דמותו של קטין (ריבוי עבירות) והוטלו עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך

4,000 ₪, הנאשם ערער על עצם הרשעתו, הערעור נדחה והעונש נותר על כנו.

ג. עפ"ג 13572-12-15 **בן זקורסקי נ' מדינת ישראל** (2.11.16) בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - חודשיים מאסר בפועל בשל החזקה של מאות חומרי תועבה של קטינים (במקרה זה נמצא הנאשם בלתי מתאים לבצע עבודות שירות).

19. כאמור, המאשימה סבורה, כי מתחם הענישה במקרה זה צריך לכלול עונש מאסר, בעוד ב"כ הנאשם מפנה למקרים רבים בהם בנסיבות דומות הוטלו עונשים צופי פני עתיד, בצד של"צ. ניכר גם, כי בפסקי הדין של ערכאות הערעור, גם כאשר אושרו עונשים מתונים שהוטלו על ידי הערכאה הדיונית, בית המשפט מביע את ההכרח בהחמרה ובהעלאת רמת הענישה, בצד אי-מיצוי הדין והתחשבות בנתונים פרטניים במקרה הקונקרטי.

20. בסופו של יום בבחינת מכלול הנתונים שלעיל, המסקנה המתחייבת היא, כי במקרה כמו זה שבפניי, בנסיבות המתוארות לעיל של סוג התכנים, היקף ההחזקה, משך ההחזקה, מתחם העונש ההולם אינו יכול שלא לכלול עונש מאסר, ולו לתקופה קצרה, בצד עונשים נלווים. המתחמים המקלים להם טענה ב"כ הנאשם, אינם מבטאים כראוי את שיקולי הענישה הקבועים בחוק, ואת האינטרס הציבורי המיוחד שבהרתעת הרבים. הסתפקות בענישה צופה פני עתיד יכולה להיעשות אך במקרים מובהקים המצדיקים סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום ולא כנקודת מוצא בקביעת מתחמי הענישה.

21. אשר על כן אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא 2-9 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות במקרים המתאימים ומתחם הקנס הוא 5,000 ₪ - 15,000 ₪.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

22. על פי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין: **"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן..."**

23. סעיף זה מנחה את בית המשפט לבחון שיקולים פרטניים המצדיקים, במקרה קונקרטי, לפעול מתוך חריג לכלל ולא להטיל על נאשם את העונש ההולם את מעשיו. להעדיף את השיקום על פני ההרתעה והגמול.

24. במקרה זה, גם המאשימה מסכימה כי קיימים שיקולי שיקום המצדיקים התחשבות בנאשם. עם זאת, המאשימה סבורה כי מידת ההתחשבות הראויה אינה מצדיקה קבלת ההמלצה העונשית של שירות המבחן כפי שהיא. מנגד, סבורה ב"כ הנאשם כי המלצת שירות המבחן ראויה ומאוזנת.

25. בעניין זה, עמדתי כעמדת המאשימה. אכן, קיימים במקרה זה שיקולי שיקום שבית המשפט ישקול: הנאשם פנה לטיפול פרטני ביוזמתו, אמנם לא טיפול ייעודי ועולה מהתסקיר כי ברקע צרכים רגשיים נוספים ותקופת משבר שהנאשם היה מצוי בה שהביאו אותו לפנייה לטיפול. עם זאת, יש מקום להכרה בכך שהנאשם, בעצמו, הכיר בקשייו המסבירים באופן חלקי את הרקע לביצוע העבירה ופעל לטפל בהם ולהתמודד איתם בדרך מיטיבה. שירות המבחן התרשם מאפקטיביות טיפול זה והמליץ להעמיד את הנאשם במבחן כדי לעקוב אחר

המשכו, תוך הגדרת יעדים ברורים לטיפול.

26. שירות המבחן התרשם מאפקט מרתיע מעצם ניהול ההליך הפלילי, מהפנמת הפסול במעשה והבעת החרטה וממסוכנות נמוכה וכן התרשם מהירתמות להליך טיפולי עתידי. אלה הביאו את שירות המבחן להמליץ על רכיבי ענישה צופי פני עתיד בלבד, ללא כל רכיב מוחשי, אף לא בהטלת של"צ או קנס. אכן, המלצת שירות המבחן מבטאת את הפן עליו הוא מופקד - הבנת העברין, מניעיו, הסיכון הנובע ממנו והדרך לתיקון במישור הפרטני. פן זה הוא פן אחד בלבד מבין כלל שיקולי הענישה עליהם מופקד בית המשפט על פי החוק. במקרה זה, לא ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן כלשונה שכן אין בה ביטוי כלשהו למרכיבי ההרתעה הכלליים ולמרכיב הגמול.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה וקביעת העונש המתאים בתוך המתחם

27. בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם לקחתי בחשבון כי מדובר בנאשם נורמטיבי ברקעו ובאופיו, ללא הסתבכות קודמת בפלילים, הודה במיוחס לו ונטל אחריות, הפגין תובנה לגבי הפסול במעשיו ואמפתיה לקטינים שאת תיעוד מעשי העבירה המיניים שבוצעו בהם, החזיק וצרך.

28. בסיכומי של דבר, שיקולי השיקום הפרטניים מצדיקים במקרה זה לסטות ממתחם העונש ההולם אך לא ניתן להימנע מהטלת רכיבי ענישה מוחשיים.

סוף דבר:

29. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ב. קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 15.1.2022.

ג. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 300 שעות על פי תכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 21 יום. **המזכירות תעקוב.**

הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, או לא יתמיד בביצוע עבודות השל"צ, ניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ולהטיל עליו עונש אחר תחתיו.

ד. ניתן בזאת צו מבחן בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים מיום אישור תכנית השל"צ.

הובהרה לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. בוחר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות

המבחן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור עונשו מחדש.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ב, 25 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.